

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Masekhet megilat ta'anit

Avraham Segal <mi-Kraḳo>
<אקארקמ> ל"גס ןרפ םהרבא ןב ל"גס ןסוי ןב יולה םהרבא

Amsterdam, 419 [1658/1659]

ןורחא רמאמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10315

חידושי של מהרא"ה פרק שנים עשר

המחנה אומר נ"כ יהי רצון וכו' וההפלה אומר כמו למחר בתפלת עננו וכו' ביום נוס תענית וא"כ אין זה קרא שיש
 אדם זרכיו בתפלה אלא כדי לאמר את עצמו באיך קבלת הכדר של תענית לכן לא יפסיק בתוך שומע תפלה אלא לאמר
 התפלה קודם אלהי נגזר וכמו שכתב הסוד מי שמתענה בשבת יאמר קודם אלהי נגזר עבנו: כן כ"ל כדור וכן הוה
 שביע בש"ע בהנהגה של ר' משה איסרלש שכתב אחר שכתב הכ"ל הלשון של הרמב"ם ז"ל אימת מקבלו בתפלה המכונה אומר
 בשומע תפלה או אחר שביים תפלתו קודם שיעקר רגליו וכו' ועוד יותר לקבלו אחר התפלה מנשעת התפלה כדי שלא
 להפסיק בתפלתו כי אחר התפלה קודם אלהי נגזר כדי לזאת ידי כולם כמו שכתב הטור וק"ל:

כתבו תוספות ז"ל ואם גזירתו קודם לכדור תבטל גזירתו את כדורו אומר רמ"א ידמה כדורו מכל וכל ולא יטלם
 אותו התענית והר"י מסופק בדבר ויש להחמיר דוקא אותו היום לא יתענה אבל יטלם אותו ליום מחר וכן
 יש לומר שלא להתענות בר"ק ובמנוחה ובפורים דמאלו ודאי לא בטלה מגילת תענית: ואין בין אדר הראשון לאדר
 השני וכו' דהיינו לכל הדברים לעשות סעודה גדולה וכן שאר הדברים שנהגים בפורים וכן שמתוך בן גמליאל סובר
 כל המנהג שנהגת באדר ראשון אינה נוהגת באדר שני מן עין ההספד ותענית שנהגים זה בזה בטור כתב מחלוקת
 בין המוסקים ז"ל וז"ל והא דיוס יד וט"ו דאדר ראשון והשני שווין בהספד ותענית היינו דוקא בהקראו המגילה וכו' ביום
 נראה להם לעבד השנה אבל אם לא קראו המגילה מותרין בהספד ותענית ובהספד המנוח כתב שאסורים בהספד
 ותענית בכל השנים אע"פ שלא קראו המגילה וכן יראה מדברי הרמב"ם ז"ל וכן כתב הר"ק ז"ל שצריך להדביר בסעודה
 ב"ד אבל בט"ו כתב שאין צריך להרבות בו בסעודה וא"ל כתב כסדרא הראשונה עכ"ל: וכתב ב"ד ז"ל וטעם של
 הרא"ש מדאמרינן בפ"ק דמגילה תכן קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה קורין אותה באדר שני ואין בין
 אדר ראשון לאדר שני אלא קריאת מגילה בלבד ומתנות לאיכונים ובגמרא איכילני תנאי במלתא ומסיים בה ושווין
 בהספד ובתענית שאסורים זה בזה וכתב הרא"ש ושווין בהספד ובתענית דאסורים זה בזה פירש אם קראו המגילה ב"ד
 וכו' ביום עברו השנה אסור בהספד ובתענית אבל בשאר שנה מעוברת כ"ל שמוחר בהספד ובתענית עכ"ל וכתב הכ"ל ז"ל
 כידוע על דברי הרא"ש ז"ל וז"ל מה שכתב הראש בן ביום ואם לא נראה להם לעבד עד אחר אותו היום פשיטא דאסור
 בהספד ובתענית שחשך שחשך היום לא היה בדעתם לעבד ה"ל באותו היום כשאר שנים בשושות עכ"ל:

ולי נראה דזהו פשוט ואין צריך הרב ב"ד ז"ל להאריך בזה דפשיטא אם לא היה בדעתם לעבד אותו היום וסברו שחשך
 פורים היום וטעו אותו י"ט גמור בוודאי הוא אסור בהספד ובתענית ואם בא לאשמעינן דאם עברו אחר אותו
 היום שמוחר למחר ביום ט"ו להתענות אע"פ שקראו המגילה ב"ד אין הסברא נותנת כן שיהיה מותר להתענות
 ביום המחר בט"ו ואם כבר קראו המגילה ב"ד דהנהו שני ימים כיומי אריכתא דמי לענין הספד ותענית דאף הר"ק ז"ל
 דמחלק בין שני ימים אלו לא מחלק רק לענין להרבות בסעודה שאין צריך בט"ו להרבות בסעודה כמו ב"ד אבל לענין
 הספד ותענית הם שווין א"כ לא היה צריך הרב ב"ד להאריך בזה דזהו פשוט אך הוא כתב במילתא דפשיטא כיון שפשיט
 בלשונם ופשוט הוא וכו' ז"ל כתב בש"ע שלו אלו שתי דעות יא שאסור בהספד ובתענית באדר ראשון ויא שמוחר בהספד
 ובתענית אבל הגהות ר' משה איסרלש ז"ל כתב המנהג כסדרא הראשונה: ומה שכתב הטור בשם הר"ק ז"ל וצריך להרבות
 בו בסעודה ב"ד אבל בט"ו כתב שאין צריך להרבות בו בסעודה כתב ב"ד בשם הנהגת מיימוני וטעמא משום דאמר תלמוד
 אין בין אדר ראשון וכו' ולא הזכיר ט"ו וטעמא אינו מוכח משום זה דנקט אותו שהוא עיקר עכ"ל:

בירוש של מהרא"ה

מסכת מגילת תענית

חידושי של מהרא"ה

מאמר אחרון

ואלו הימים שמתענין בהן מן
 התורה מפרש הכ"ל ז"ל
 על כה"ג שכתב אלו הימים
 שמתענין בהם אף על גב דמתקב'
 סמיים הם קרי להן מן התורה
 למחר שיש לומר נהם כמו בשל
 תורה עכ"ל: לא יאכל ולא ישתה
 עו הערב כתב ב"ד ז"ל כלומר עד
 סקיעת

ואלו הימים שכתענין בהם מן רחורה
 וכל הסתענה בהם לא יאכל ולא
 ישתה ער הערב באחד בניסן כדורו
 בניו של אהרן בעשרה בו טהר כרים
 הנביאה ונכתב חנארי בעשרים ושעה
 בו כה יהושע בן נון: א בעשרה באייר
 כת יולי דבהן ושני בניו ונשבה ארון הדברי
 בעשרים והשעה בו כת שמואל הנביא וכפרו
 לו

א בעשרה באייר ופת עלי הכהן
 וכו' ועכשיו קרה ה' אכנו על
 מדינת כולין גדול בר"ת אייר שנת
 תט"ו לפ"ק הרגו האויבים הרב
 רב בישראל בניתי ומשונות קשות
 ונהרגו על קדושת השם ואנו
 הייתי בתוך המהפכה זו ודאייתי
 רבים קפצו לתוך העים על קדושת
 השם

מאמר אחרון

סקיפת הקמה דסיינו זאת הכוכבים כמו שכתבאר בסיון
 תקס"ב ולא כמו מי שגיל להתענות עשרת ימי שוכה
 שאין צריך להתענות רק עד שיטאו מבית הכנסת כמבואר
 שם וכל הימים הכתובים בסיון הזה כתובים בכלכו
 סיון ס"ג אבל לא ראיתי מעולם
 ולא שפיעתי מי שכהן להתענות
 דהם ובאמת שיש לתמוה על מי
 שתקן היאך תיקן קצתם להתענו'
 כ"ק עכ"ל וכש"ע כתב בעל
 הג"ה טוב שלא להשלים:
 כ"ק :

לו כל ישראל: ב בעשרים ושלושה בסיון
 בטלו הבכורים מלעלות לירושלים בימי
 ירבעם בן נבט בעשרים וחמשה בו נהרג
 רבן שמעון בן נמליאל ור' ישמעאל בן
 אלישע ור' חנינא סגן הכהנים בעשרים
 ושבעה בו נשרף ר' חנינא בן תרדיון וספר
 חוריה עמו בשבעה עשר בחמוז נשתברו
 הלוחות ובטל התמיד ושרף אפוסטומוס
 באחר באב מת אהרן כהן הגדול בהשעה
 באב נגור על אבותינו שלא יכנסו לארץ וחרב הבית בראשונה ובשניה וזכר'
 ביתר ונחרשה העיר בשמונה עשר בו ככה נר מערבי בימי אחו' בשבעה
 עשר ס"א נ' בשבעה באלול מתו מוציא רבת הארץ רעה במגפה
 בשלושה בתשרי נהרג גדליהו בן אחיקם בן שפן והיהודי אשר היו עמו במצפה
 בחמשה בו מתו עשרים אנשים מירושל' ונחבש רבי עקיבא בן יוסף בבית
 האסורין ומת בשבעה בו (ס"א בששה בו) נגור על אבותינו שימותו בחרב
 ורעב מפני מעשה העגל (ס"א בשבעה בו מתו עושי העגל) בששי במרחשון
 עורו אה עני צדקיהו מלך יהודה ושחטו בניו לעיניו בשבעה בכסליו שרף
 יהויקים את המגילה שכתב ברוך בן נריה מפני ירמיהו בשמונה בשבת נכתבה
 התורה יונת בימי חלמי המלך והחושך בא לעולם

השם וימי כי נגש האויב לכוא והיה קרוב מאוד לכוא
 אנחנו והייתי כיוכ' בקנני הסלע וה' היה לי בעורי ויילכו
 מערב ממנו והיה ממש כפשע ביני ובין המות והגיל אותי
 ואת כ"תי ואת זרעי ונהרגו בעו"ה כמה גאוני ארץ ובעלי
 סתריסין ונמרכו כמה כתי וקדשו'
 מעט שלנו וכפלה עטרת ראשינו
 אוי כא לנו כי טאנו ועל כן
 קבלתי עלי ככר נמור שכל ימי
 קיי באותו היום למש אכי וכל בני
 ביתי בתענית ולשמוע באותו לילה
 מיד אחר התענית כשמת סורים
 בשביל כס ששעה לי הק"ה :
 ב בעשרים ושלושה בסיון
 בטלו הכוכבים וכו' ועכשיו בחדש
 סיון שנת ת"ל לפ"ק בעו"ה כעשה
 מורכן הגדול שלא היה מוקדו מיו'
 מורכן הכית כהרגו כמה וכמה
 אלפי ורכבות כפשות מירשל בארץ
 דוס' ונמרכ' כמה וכמה מאות כתי
 מקדשות מעט שלנו ועל כן כעשה
 נמוכס כל גאוני ארץ סולין להיו'
 זה אחד מן התענית ככח לישב כל
 איש ואשה ובמורים ובתולות ביום
 עשרים בסיון ואל נקמותה' אל
 נקמות הופיע ויבקום נקמת דס

כאסדי' אשר נשפכו כמים ויהפוך אלכנן לששון ולשמוחה שכאמר והפכתי אלכלם לששון ונקמתים מיוכוס וגו':
 בשבעה באלול מתו מוציא דבת הארץ רעה במגפה כתב ב"י וז"ל כתב בתשובת הרא"ש בסוף כלל י"ג על זה
 שכתב בה"ג בשבעה באלול מתו מוציא דבת הארץ אס על המרגלים הוא אומר קשה על סדר היוקראות אמעט שמתו
 קודם שאמר משה לישראל שימותו במדבר ומסתמא משה לא המתין להתפלל על ישראל וכו' ב התפלל ואז אמר לו הק"ה
 שימותו ומשה אמר מיד לישראל ואז אמרו ישראל מטאנו ועשו תשובה והיאך ימותו המרגלים בשביעי באלול וכי היו
 מוציא דבה (כמיים) מס"ב עד שבעה באלול ודבריו עמוהי' ושם מוציא דבה אקרי עכ"ל זלי כראה דאיפשר לומר ששוכס'
 של מרגלים היה סמיד כשתרכב לשוכס כדברי המדרש והיו מתמזים בקלאים רעים עד שבעה באלול מה שלא היה כן
 לשאר מתי מדבר שלא היה מיתתם אלא כושל כייתא מלכא * אבל הא קשיא לי למה התקינו להתענות ביום שמתו
 מוציא דבת הארץ שמתה מיכעי באותו היום דכאבוד רשעים רנה ושם מפכי שלא וכו' שתתקבל תשובתם מעשערינן
 דאסתמא שכו ולא כתקבלו עכ"ל דברי ב"י אל ויפה הוא מתרץ על קושיות הרא"ש :

כראה גם כן לתרץ הקושיות הרא"ש אל באוסן אחר הכתוב אבל פד עתי לעדה הרעה הזאת פירוש רש"י אלנו
 המרגלים מכאן לעדה שהיא עשרה י' וכנריכס אתם יפלו במדבר הזה וכניכס יהיו רועים במדבר הזה
 ארכעיס שנה וגו' במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארכעיס יום לשנה וגו' וא"כ ה"א במספר הימים אשר תרתם
 זהו קאי על המרגלים שתרס את הארץ ועל זה אמר אחר כך וכניכס יהיו רועים במדבר ארכעיס שנה וכטאו את
 זכותיכס עד עוס פנריכס עשעט שהמרגלים כעצמם ימותו בתוך ארכעיס שנה ולא מיד ובאמת לא היו בחוך שאר ישראל
 שהאריך להם הק"ה כ"כ ומן ארוך לכן יפשיק הפסוק והאכסי' אשר שלח משה את הארץ וגו' וימותו האכסי' עונאי

בוסכת מגילת הענית מאמר אהרן

חידושי של בהרא"ה

לעולם שלשת ימים: ד בחשעה בו לא כתבו
דבוחינו על מה: בעשרה בו סמך סלך בכל את ידו על
ירושלים להחריבה: בשמנה(ס"א בהמשה) בשבת נתנו
הצדיקים שאין בימי יהושע בן נון: בעשרים ושלשה
בן נתקבצו כל ישראל על שבט בנימין ועל פלגש בנבעה
ועל צלם מיכה: בשבעה באדר מתמשה רבינו
בתשעה בן נורו הענית שנהלקו ב"ש וב"ח: אלו
ימי התענית שקבלו עליהם ישראל מן התורה:

ועוד נורו רבותינו שיהו מתענין בשני וצחמשי מפני
שלשה דברים על חרבן הבית ועל החורה שנשרפו
ועל חרפת השם: ולעתיד לבוא עתיד הק"בה
לחפכם לששון ולשמחה שנאמר וחפכתי אבלם לששון
וניחמתים מיגונם: ה אמר רבי אליעזר
אמר רבי חנינא הלמדי חכמים מרבים שלום בעולם
שנאמר וכל בניך ליסורי ה' ורב שלום בניך יחי שלום
בהילך שלוח בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך וראיה
בנים לבניך שלום על ישראל שלום רב לאוהבי תורתך
ואין למו מכשול ה' לעמו יחן ה' יברך את
עמו בשלום:

סליק מגילת הענית בע"ה סליקא
לה מסכת מגילת הענית יוסף
השם ידו לגאול אותנו שנית
בנלך ואע"י לק"י:

דנת הארץ רעה במנפה לפניה ר"ל הם לא מתו
ארכעיש שנה אלא מיד מתו מן חדש ימי' או מן שני
חדש ימים לכן אמר הכפוק אכיה' דנרתי אס לא זאט
אעשה להכופדים עלי לאלו הקופאים אבל האכשיס אשר
סלח משה לתור את הארץ וגו' וילוכו עליו להוציא דבה על
הארץ אס היו המטפאים וימותו במנפה לפניה כמו
מחכט רש' ז"ל לפי שמדדתי של הק"בה לשלם מדה כנגד
מדה אבל לא מתו מיד לפניה ה' ואמר כך מור הכפוק
למקומו הראשון וידבר משה את הדברים האלה אל כל
ישראל וגו' וא"כ לפי הנרמא של מגילת מענית שאמר
מתו בשביעי באלול ובס"ב היה הנוירה וא"כ מתו מן
ארכעיש יום ממש אבל לשאר העדה לשוטאים הארץ
הק"בה יום לטכה ואס כן מה שאמר הקדוש ברוך הוא
כחמסר הימים אשר תרתם קאי גם כן על כל ישראל דעכ"פ
היה להם המטא נשלימות הערגלים כן כ"ל: אבל
הקופיא שהקסה הכ"ז ז"ל באכוד רשעי' רכה עדיין במקוניה
עומדת והתירון מה שנתרן הכ"ז שמכני שלא וכו' שתקבל
תשובתם מנעטריין והו' דוסק גדול בעיני הא' אס היו
ממטפאים רבים אין מספיקין להם לעשות תשובה:
ואפ"ש ליישב נשום דבאותו פעם ראוי היה כל
ישראל להיות חייב כלים במנפה כמו
שאמר הק"בה ואבלם אך ברוך ספרו של מקום אס עלינו
ולא הרג במנפה הוא אלא המרגלים בעצמם ולא כל
ישראל לכן אין לנו שמה באותו היום מטעם באכוד
רשעי' רכה כי גם אכאנו היינו רשעים במרידת ביאת הארץ
כמוהם לכן באותו היום מתענים אכאנו כדי לקבל עלינו
תשובה שלמה לתקן המטא שסאכנו בשלימת המרגלי' וק"ל
כן כ"ל:

ד בתשעה בטבת לא כתבו רבותינו על מה ובכל בו
ספיים ונמצא הסוד בו כיום מת עורא הכהן ונממיה בן
קרוב למלכות בארץ כל דברי המלכות הוא היה על
המערכ ובאפריקה ובארץ מצרים סכתבי ובאשקיה ועד ישיבת בבל ועד עיר הקדש כל כני תורה בארצות האלו מהנה
מנכסיו וקנה ספרים הרבה מכתבי הקדש והמשנה והתלמוד שגם הם מכתבי הקדש: וכל מי שהיה רופה להיות
תורתו אועכתו בכל ארץ ספרד ובארצות שהוכרנו הוא היה מוציא עליהם ממונו והיה לו סופרים כותבי משנה ותלמוד
ונתן במתנה לתלמידים שלא היו יכולים לקנות משלהם בין בישיבת ספרד בין בארצות שהוכרנו ועוד היה מספיק שמו
נית לכתבי כנסיות שבירושלים בכל שנה והרכיץ תורה הרבה ומת בשיבה טובה וקן לאחר טובה לר' כתרם כתר תורה
וכתר גדולה וכתר לוי וכתר סס טוב ונעשים טובים על גביהם וכפטר בשנת ד' אלפים תתס"י: ושעוד על כנו
רבי' וספ' הלוי כנו הכביד ומכל מדוע העוכות שהיו באכיו לא חסר לו אלא שלא היה ענותן כאכיו מפני שגדל בעושר
ולא כשא על כעוריו וגנה לבו עד להסקית ויקנאו אותו סרני פלשתיים עד שהרגו ביום שנת בט' בטבת שנת ד' אלפים
תעכ"ד

תעכ"ד

מתכ' לראוי וכל מעני' בנך באמת על של ועל ג' על ה' שלשה כשביל עומד להיות המקד אין ל' כהונ' קברו ור' העול אס שיקר טוא א' יומס אדר ספיים עיין בעמ' כתי' שאר התו' כי ד' ואל' התו' התו' פל

מתכ"ד הוא והקבל גראנטה וכל הנאים מארצות רחוקות
לראות תורתו וגדולתו ואלו הלך בכל מדינה ומדינה
ונכל עיר ועיר מימי רבותינו הקדמונים שכתבו מנילת
תענית גורו תענית ב"ט בטנת ולא ידעו על מה הוא
מכאן ידענו שכונו ברוח הקדש ליום זה עכ"ל:

ה אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא הלמיד
הבמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל
בניך לימודי' ורב שלום:
כ"ל הטעם
באמת למה ת"מ מרבים שלום בעולם משום דאיתא במשנ'
על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה
ועל ג"ס ובמקום אחר א' על שלשה דברים העולם קיים
על הדין ועל האמת ועל השלום ומקשה ב"י ז"ל למה לי
שלשה עמודים אחרים להתקיים העולם בשביל אס
בשביל השלשה עמודים התורה והעבודה וג"ס העולם
עומד בתפילה וכבר העולם בשבילם ומכ"ש יש בהם כח
להיות העולם קיים בשבילם ומתוך כאן בזמן שבית
המקדש קיים והיה תורה ועבודה וג"ס אכל עכשיו בגלות
אין לנו העבודה וגם התורה לא יוכלין אכסכו ללמוד
כהונן וג"ס גם כן אין יוכלין אכסכו לגמול חבדעס
קברו לכן העולם קיים בשביל העמודים אחרים ט"ב
דבריו:

ו ולי כראה שנאמת הכל אחד הוא הכל בשביל
התורה הכל תלוי בתורה אם אין תורה לא היה
העולם נברא ואחר הדריאה היה קוור העולם להיות תורה
אם אין לימוד התורה לכן העולם קיים בשביל התורה
שיקר קיום העולם בזמן הזה הוא בשביל התורה כמו
שמאריך בפ"ק דט"ז בענין העדות שמים וארץ שאמרו
א"ה שמים וארץ כונעין בעדוהן הן דכתיב אס לא בריתי
יומס ולילה חוקו' שמים וארץ לא שמת והקשו כס תוככו'
אדרבא מזה מוכס שקיימו ישראל את התורה מדקיימו
שמים וארץ עכשין דאס לא קיימו הוה שמים וארץ נחרבו
עין כס וגם שכי העמודים של העבודה וג"ס ככללין
בעמוד התורה דמחמת התורה יודע לעשות העבודה
כחיקון וגם בתורה הזהיר לגמול חבדעס חכרו וגם
שאר שלשה העמודים דין אמת ושלום הכל ככללין בעמוד
התורה דאס אין תורה לא יוכל לעשית השכט נדק על
כי דין תורה וגם התורה נקרא אמת ככאמ' אמת קנה
ואל תמכור כי שקר אין לו רגלים לתורה וגם שלום מחמת
התורה עושה שלום בינו ויבין חכרו כי כמה ככיס הזהיר'
התורה לעשות שלום ולא היה כלי מחזיק את התורה אלא

שלום שנאמר וימן ישראל אחר בלשון ימיד שהיה ישראל
כאיש אחד ואס כן כל שלשה עמודים דין אמת ושלום הכל
תלוי בעמוד תורה לכן אמר הכסוק על מה אנדה הארץ
על עובס את תורתיה והיו משליכים דברי תורה לארץ על
כן ככשלו בשלשה והוכיח להם הכביא יתום לא ישפטו
ואס כן לא היה בהם עמוד דין ורודף שלמונים שהיו
רודפין השלום מהם והיה להם שכת סלקו' בלבוב ידברו
ולא היה בהם עמוד של אמת לכן כיון שלא היה להם ה"ג
העמודים האלו לכן אנדה הארץ שכל עמודים אלו הן
תלויין בתור' לכן אמר העול' קיים על הדין ועל האמ' ועל
השלום אס אין דין איש את רעהו מייס בלעו וגם אס אין
אמת ושלום בטבע העול' א"א להתקיים כמו שכתב בעל
בית מדע הבאון רבינו יואל ז"ל עקרא קא והכל הס ככללין
בעמוד התורה ואס כן אס אין דין ואמת ושלום גם כן
אין עמוד תורה על כנו ובשביל זה העולם מרכ כמו
שאמרו אכל אס ישנס שלשה העמודים אלוהרי עמוד
התורה כמקונו אס כן ראוי להיו' העולם קיים על מעמדו
ואס כן הס ששה עמודים אכל הכל ככלל בעמוד אחד והו
תורה אס אין תורה אין כלום בעולכ כמו שאמרו ק"ל אין
פרעונית בא לעולם אלא בשביל ע"ה כמעשה דההוא
כודס דפקעי כלילא ואס כן בעמוד התורה שלום בא
לעולם לכן אמר רבי אליעזר אמר רבי מכינא הלמיד
מכמים מרכים שלום בעולם בעולם דייקי ר"ל עמוד
שלום שהעולם עומד עליו והו תלמידי מכמים מרכים
שלום מחמת תורתם הס מרכי' שלום בעול' להיות שלום כין
אחד לקברו להיו' כאחים ורעי' אמס ועמק' זה כודעק"ב
להס מדה כנגד מדה לתת שלום בעולם להיות כל אחד
יושב איש תחת נככו ואיש תחת תאנתו שכאמר וכל בניך
לימודי ה' ורכ שלום בניך שלום רב לאוהבי תורחך ואין
לעו מכשול וקשה בהסוק למה אמר ואין לעו מכשול
ה"ל ואין להס מכשול אלא להורות לנו בשביל הת"ק שהס
עושים שלום בין אחד לקברו למען אחי ורעי אדברה בא
שלום דך לכן אמר ואין לעו מכשול מחמת הת"ק שטושים
שלום בין אחד לקברו אין לעו מכשול לכל העולם שלום בא
לעולם ואין טוס פרעונית בא לעולם רק שלום רביהי
שלום בשילך ושלוה בארמוכותי ויהי רצון שיקיים
בקרוב ביינו מון הכביא ישעיה מה כאו על
הכדים רגלי מבכר משמיע שלום מבכר טוב
מונמיק ישועה חומר לבין הלך אלה ד:

פליק המאמר וסככת זו בע"ה עם פירושה וחידושיה בונה ירושלים י" יכנס נדהיה וכו' לציון נואל ולעביטעע
וישינו אתה כל המתאבלים עליה בילאו: